

บทที่ 2

วรรณกรรมของรูดยาร์ด คิปลิง กับอินเดีย

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชีวประวัติ และวรรณกรรมของรูดยาร์ด คิปลิง

ครอบครัวของคิปลิงอพยพเข้ามาใช้ชีวิตในประเทศอินเดีย โดยบิดาของรูดยาร์ด คิปลิง คือ จอห์น ล็อกวูด คิปลิง (John Lockwood Kipling) เข้ามารับตำแหน่งอาจารย์สอนทางด้านศิลปะที่โรงเรียนศิลปะในประเทศอินเดียชื่อว่า "Mayo School of Art" ส่วนมารดา คือ อาริส แมคโดนัลด์ คิปลิง (Alice Macdonald Kipling) เป็นแม่บ้าน การใช้ชีวิตของครอบครัวคิปลิง ในอินเดียมีความสบายมากขึ้นกว่าการใช้ชีวิตในประเทศอังกฤษ ชีวิตในอินเดียของครอบครัวคิปลิง แวดล้อมไปด้วยคนรับใช้ทำให้ช่วงชีวิตใน童年เด็กของรูดยาร์ด คิปลิง เป็นช่วงที่เก็บความทรงจำที่ดีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับคนรับใช้ชาวพื้นเมืองที่มีความซื่อสัตย์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นในเรื่อง *The Story of Muhammad Din* เป็นเรื่องของคนรับใช้ที่แสดงความซื่อสัตย์ต่อนาย มีความผูกพันกันอย่างลึกซึ้ง และตัวผู้เป็นนายเองก็ให้ความสนิทสนม ก่อให้เกิดความผูกพันระหว่างนายกับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งเห็นได้ในตอนที่ว่า

From that day dated my acquaintance with Muhammad Din. Never again did he come into my dining room, but on the neutral ground of the garden we greeted each other with much state, though our conversation was confined to 'Talaam, Tahib' from his side, and 'Salaam, Muhammad Din' from mine.

Next day there was no Muhammad Din at the head of carrying-drive, and no 'Talaam, Tahib' to welcome my return. I had grown accustomed to the greeting, and its omission troubled me. (Rudyard Kipling, 1928 :299, 301)

นอกจากประเด็นเรื่องความผูกพันระหว่างนายพิวขาวกับคนรับใช้ชาวพื้นเมืองแล้ว การกล่าวถึงลักษณะภูมิประเทศที่สวยงาม แปลกตาในยามเย็นของอินเดีย ซึ่งคิปลิงมีความประทับใจอย่างมากกับบรรยากาศยามเย็นที่อินเดีย เห็นได้จากการที่คิปลิงกล่าวถึงบรรยากาศยามเย็นในผลงานของเขาหลาย ๆ เรื่อง เช่น ในเรื่อง *Something of Myself* ซึ่งเป็นงานเขียนเชิงอัตชีวประวัติของคิปลิงเอง (Autobiography) เป็นต้น เช่นในตอนที่ว่า

“ There were far-going Arab dhows on the pearly waters, and gaily dressed Parsees wading out to worship the sun'; landward, the palmgroves swaying in the sunset breeze. I have always felt the menacing darkness of tropical eventide, as I have loved the voices of night-winds through palm or banana leaves, and the song of the tree-frogs.” (Rudyard Kipling, 1937 : 2)

นอกจากนี้ความประทับใจดังกล่าวก็ปรากฏให้เห็นอีกในนวนิยายเรื่อง *Kim* คิปลิงได้นำบรรยากาศเหล่านั้นมาใส่ไว้ในเรื่อง และสร้างให้ตัวละครเอกมีความชื่นชอบ และประทับใจในบรรยากาศยามเย็นของอินเดียเช่นกัน เช่นในตอนที่คิมมองบรรยากาศที่อยู่รอบตัวของเขาแล้วเห็นว่า

By this time the sun was driving broad golden spokes through the lower branches of the mango trees; parakeets and doves were coming in their hundreds; the chattering, grey-backed Seven Sisters, ... (Rudyard Kipling, 1901 : 88)

หลังจากที่คิปลิงใช้ชีวิตกับครอบครัวอย่างมีความสุขจนอายุประมาณ 5 ขวบครึ่ง แม่ของเขาตัดสินใจนำลูกทั้ง 2 คน คือ คิปลิง และน้องสาว เดินทางกลับ

ไปยังประเทศอังกฤษเพื่อฝากลูกทั้ง 2 คนไว้ที่นั่น เนื่องจากชาว Anglo-Indian¹ มีความเชื่อที่ได้รับอิทธิพลจากความเชื่อของอินเดียว่าถ้าใครมีบุตร และไม่ได้นำบุตรไปสังเวจเจ้าแม่กาลี (Kali) ครอบครัวนั้นก็จะต้องพบกับความสูญเสีย และในช่วงนี้เองที่ครอบครัวของเขาได้สูญเสียน้องคนที่ 3 ที่คลอดออกมาได้ไม่นานท่ามกลางฤดูร้อนอันโหดร้ายของอินเดีย (Charles Carrington, 1955 : 44) ทำให้ครอบครัวคิปลิงเดินทางจากประเทศอินเดียมายังอังกฤษ ดังที่กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง *Rudyard Kipling : His Life and Work* ในตอนที่กล่าวไว้ว่า

Her eldest son's birth had cost her a long and dangerous labour (relieved the servants said, only when one of them hastened to ransom the child's life by sacrificing a kid to Kali); her daughter's birth in London had been even more difficult; a third child was born, and died, in the hot weather of 1870. (Charles Carrington, 1955 : 44)

การเดินทางนี้เป็นประสบการณ์ที่ฝังแน่นอยู่ในจิตใจของเขาในขณะที่ยังเด็ก เนื่องจากเป็นการเดินทางทางทะเลเป็นครั้งแรกในชีวิต หลังจากการเดินทางมาถึง เซาท์ซี (Southsea) ประเทศอังกฤษ คิปลิงได้พบกับผู้ปกครองคนใหม่ที่คิปลิงต้องเรียกว่า ลุงแฮร์รี่ (Uncle Harry) และ ป้าโรซ่า (Aunty Rosa) ช่วงเวลาที่คิปลิงอยู่ที่ เซาท์ซีนีเป็นช่วงเวลาที่ คิปลิงพบแต่ความทุกข์มากที่สุดในชีวิต เนื่องจากเขาต้องแยกจากพ่อ และ แม่ เขาต้องอยู่กับน้องตามลำพังเพียง 2 คนกับคนซึ่งไม่เคยรู้จักมาก่อน แต่ต้องเรียกว่า ลุง (Uncle) และ ป้า (Aunty) เนื่องจากว่าเป็นประเพณีของชาวอังกฤษที่อาศัยในประเทศอินเดีย (Anglo-Indian) ที่จะต้องให้เกียรติผู้ปกครองคนใหม่ โดยจะต้องนับเป็นญาติคนหนึ่งของตน

¹ เป็นคำที่คิปลิงมักใช้บ่อยในงานเขียน ซึ่งหมายความถึงคนอังกฤษที่อาศัยอยู่ในอินเดีย หรือทำงานในอินเดีย

ช่วงชีวิตที่ เซาท์ซีของคิปลิงมีทั้งทุกข์ และสุข ด้วยประสบการณ์ชีวิตดังกล่าวทำให้คิปลิงนำความทรงจำมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างวรรณกรรมต่างๆ ไว้มากมาย คิปลิงได้สนิทกับ ลุงแฮร์รี่ (Uncle Harry) ซึ่งเป็นทหารเรือปลดเกษียณทำให้เขาได้รับฟังเรื่องเล่าต่างๆ ที่เป็นประสบการณ์ของ ลุงแฮร์รี่ (Uncle Harry) และเก็บเป็นข้อมูลในการสร้างวรรณกรรมเกี่ยวกับเรื่องทหาร และการเดินเรือที่เป็นการผจญภัยทางทะเล รวมถึงบทเพลงเกี่ยวกับทะเล (old sea-songs) นอกจากนี้แล้ว ป้าโรซ่า (Aunty Rosa) เป็นผู้หนึ่งที่เป็นแรงผลักดันในใจของคิปลิง คือ ป้าโรซ่า (Aunty Rosa) เป็นคนดุร้ายจากความกล่าวที่ว่า

It would be easy to dismiss 'Aunty Rosa' as tyrant, a cruel foster-mother, and no doubt easy for her friends to defend her character. (Charles Carrington, 1955 : 47)

ป้าโรซ่าไม่ชอบคิปลิง และปกครองคิปลิงแบบเผด็จการ ชอบลงโทษคิปลิงให้อยู่ในห้องมืดคนเดียว พร้อมทั้งยังว่าคิปลิงว่าเป็น Anglo-Indian ที่ไม่มีคุณสมบัติผู้ดี และขนานนามคิปลิงว่าเป็น “แกะดำ” (Black Sheep) เมื่อคิปลิงประสบปัญหาชีวิตดังกล่าวเขาได้แก้ปัญหาโดย การเก็บตัวเงียบอยู่คนเดียว และเก็บตัวเองอยู่ในห้องกับกองหนังสือที่พ่อส่งมาให้อ่าน เพื่อสร้างจินตนาการที่แสนสุขของตนเอง คิปลิงได้ขนานนามบ้านหลังนี้ว่า “บ้านแห่งความอ้างว้าง” (House of Desolation) จากความกดดันที่ถูกสร้างขึ้นโดย ป้าโรซ่า (Aunty Rosa) ทำให้คิปลิงสร้างผลงานที่เป็นประสบการณ์ในวัยเด็กเรื่อง *Baa Baa Black Sheep* (1888)

ชีวิตในช่วงต่อมาของคิปลิงเป็นช่วงชีวิตที่สำคัญต่อการเป็นนักประพันธ์ของเขาอีกช่วงหนึ่ง คือ การใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน The United Services College ที่เวสต์วาร์ด โฮ (Westward Ho) การใช้ชีวิตของคิปลิงที่นี่เป็นชีวิตที่สนุกสนาน และมีเพื่อนสนิทมากมาย รวมไปถึงเป็นช่วงที่เก็บเกี่ยวประสบการณ์แบบเด็กผู้ชาย ในขณะที่อยู่ที่เวสต์วาร์ด โฮ (Westward Ho) คิปลิงไม่สามารถที่จะทำกิจกรรมเหมือน

เด็กผู้ชายคนอื่นได้ เนื่องจากปัญหาทางด้านสายตาทำให้เพื่อนขนานนามคิปลิงว่า “Gig-lamps” หรือ “Gigger” จึงทำให้เขามีโลกส่วนตัว 2 โลกคือ โลกของการอยู่กับเพื่อนสนิท และโลกของการศึกษาวรรณกรรมอังกฤษ เขาชอบอ่านหนังสือทุกประเภท แม้จะเป็นหนังสือของผู้ใหญ่ที่อ่านยากก็ตาม นอกจากนี้แล้วการศึกษาที่เวสต์วูด โฮ (Westward Ho) ทำให้คิปลิงได้รับการปูพื้นฐานทางการศึกษาวรรณกรรม และรู้จักผลงานของนักประพันธ์ที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนอีกหลายท่านเช่น Horace Edgar Allan Poe และจากการใช้ชีวิตผจญภัยกับเพื่อนสนิทที่เป็นวัดถูดิบบในการสร้างวรรณกรรมที่มีชื่อของคิปลิงอีกเรื่องหนึ่งคือ *Stalky & Co.* (1899) เนื่องจากเขามีกลุ่มเพื่อนสนิทอยู่กลุ่มหนึ่งซึ่งประกอบไปด้วย Rudyard Beresford Stalky ที่ใช้ชีวิตการผจญภัยร่วมกันจนตั้งชื่อกลุ่มของตนเองว่า Stalky & Co. เขาและเพื่อนทำวารสารของโรงเรียนขึ้น โดยมีคิปลิงเป็นบรรณาธิการและใช้ชื่อว่า “The United Services College Chronicle” ในการทำวารสารคิปลิงพยายามค้นหาว่าอะไรคือเรื่องที่เด็กเรียนเก่งต้องการอ่าน และเขาเขียนบทความ 3 ส่วนในวารสารฉบับนี้ นอกจากนี้เขายังสร้างผลงานวรรณกรรมอีกหลายประเภทเช่น บทกวี และนิทาน ซึ่งเป็นงานที่ออกมาในลักษณะของบทประพันธ์ที่ใช้คนเดียวพูด (monologue) และผลงานของเขาในช่วงนี้เป็นงานที่ออกมาในรูปแบบของเขาเอง ดังที่ Charles Carrington กล่าวไว้ว่า

He wrote verse and tales in character, as conversation pieces in which the plot is revealed by a monologue, necessarily delivered in another style than his own; and, before he had learned the mastery of this technique, his work was coloured with derivative patches of imitation, conscious or unconscious. (Charles Carrington, 1955 : 70)

เนื่องจากคิปลิงผลิตผลงานมากมายที่เป็นบทกวี พ่อ และแม่ของเขาจึงตัดสินใจรวบรวมผลงานของเขาเป็นหนังสือชื่อว่า *“Schoolboy Lyrics”* (1881) เป็นการตีพิมพ์ผลงานของเขาสู่สายตาของสาธารณชนเป็นครั้งแรก และนับได้ว่าเป็น

ผลงานของเขาชิ้นแรกที่ได้รับการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม หลังจากสำเร็จการศึกษาที่ The United Service College ที่เวสต์วูด โฮล์มส์ คิปลิงได้ออกเดินทางจากประเทศอังกฤษมาประเทศอินเดียเพื่อมาอยู่กับพ่อ และแม่ คิปลิงได้เผชิญกับสงคราม Zulu War เป็นสงครามอาณานิคมในระหว่างการเดินทางกลับ บรรยากาศการสู้รบที่ Port Said และ Suez เป็นสิ่งที่อยู่ในความทรงจำของเขาตลอดมา และเขาได้นำมาถ่ายทอดในงานเรื่อง *"The Light and Failed"* (1890) เมื่อมาถึงที่อินเดียเขาได้ทำงานที่สำนักพิมพ์ Civil and Military Gazette หรือ Pioneer ในตำแหน่งผู้ช่วยบรรณาธิการ สำนักพิมพ์นี้จัดจำหน่ายหนังสือพิมพ์ชื่อ Civil and Military Gazette ซึ่งเป็นชื่อเดียวกันกับสำนักพิมพ์ การที่คิปลิงได้รับตำแหน่งผู้ช่วยบรรณาธิการในสำนักพิมพ์แห่งนี้ทำให้เขาพบประสบการณ์มากมายที่ต่างไปจากสมัยที่เรียนอยู่ที่ เวสต์วูด โฮล์มส์ และได้สัมผัสอินเดียในมุมมองที่เขาไม่เคยพบเห็นมากยิ่งขึ้น เนื่องจากคิปลิงจะต้องออกนอกสถานที่เพื่อเก็บข้อมูลในการทำข่าว ประสบการณ์จากหน้าที่การงานของเขาทำให้เขาผลิตงานที่เป็นบทกวี และ เรื่องสั้นเกี่ยวกับอินเดีย ขึ้นมาอีกหลายเรื่อง ซึ่งงานในช่วงแรก ชาร์ลส์ คาร์ริงตัน (Charles Carrington) วิจารณ์ไว้ว่า แก่นเรื่องที่เป็นที่ชื่นชอบของคิปลิงคือ ความรักข้ามชนชาติระหว่างหนุ่มตะวันตก กับสาวอินเดีย ซึ่งเป็นเรื่องที่ได้มาจากประสบการณ์จริงของเขาเอง

A favorite theme of his early stories is the fading out of a romantic attachment between a young man in India and a girl at home. (Charles Carrington, 1955 : 89)

นอกจากจะเป็นประเด็นความรักระหว่างหนุ่มชาวยุโรปกับสาวพื้นเมืองที่คิปลิงนำมาเป็นแก่นเรื่องแล้ว ประเด็นเรื่องความเกลียดชัง และความเชื่อเรื่องผีก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งของผลงานในช่วงแรกของคิปลิง ผลงานเหล่านี้เกิดจากการรวบรวมเรื่องเล่าที่เขาได้ยิน หรือได้ฟังมาขณะเดินทางไปทำข่าวยังที่ต่างๆ รวมถึงแหล่งวัตถุดิบสำคัญของเรื่องลึกลับของเขาคือที่ Simla เป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยเรื่องเล่าเกี่ยวกับความเชื่อทางไสยศาสตร์ และเรื่องความเชื่อของคนพื้นเมือง ทำให้เขา

นำเรื่องเล่าดังกล่าวเขียนเป็นผลงานแนวลึกลับขึ้น 2 เรื่องแรกคือเรื่อง *“The Phantom Rickshaw”* และเรื่อง *“The Strange Ride of Morrowbie Jukes”* ซึ่งเป็นเรื่องที่ได้รับอิทธิพลในการแต่งโดยใช้แนวของ เอ็ดก้า อารัน โพล(Edgar Allan Poe) ที่เป็นที่ยอมรับของคิปลิง และได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในนิตยสารที่ครอบครัวของเขาจัดทำขึ้น โดยใช้ชื่อว่า *“Quartette”* ซึ่งเป็นนิตยสารที่ออกเป็นรายปี ทุกๆวันคริสต์มาสของปี ภายหลังจากได้รวบรวม และจัดพิมพ์เป็นเล่มชื่อว่า *“Plain Tales from the Hills”* (1888) ซึ่งเป็นงานรวมเรื่องสั้นที่เกี่ยวกับเรื่องลึกลับในอินเดีย เนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของคนอังกฤษที่อาศัยอยู่ในอินเดีย และมีการพูดถึงคนพื้นเมืองอินเดียเป็นบางส่วนของเรื่อง คิปลิงผลิตผลงานที่เป็นเรื่องสั้นที่มีสีสันของความเป็นท้องถิ่นของอินเดียไว้หลายเรื่อง โดยส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอินเดีย หรือเป็นเรื่องเล่าที่เป็นเกร็ดประวัติศาสตร์ในสารานุกรมของอินเดีย

นอกจากนี้แล้วแก่นเรื่องที่มีการกล่าวถึง โรคที่คุกคามชีวิตชาวอังกฤษที่อาศัยอยู่ในอินเดียก็ยังเป็นอีกแก่นเรื่องหนึ่งที่สะท้อนภาพอินเดียเอาไว้ให้ผู้อ่านได้รู้และยังเป็นสิ่งที่คิปลิงประสบเหตุการณ์ดังกล่าวจากประสบการณ์ตรงที่เขาได้กล่าวเอาไว้ใน *Something of Myself* ไว้ว่าเขาได้เผชิญกับโรคร้ายดังกล่าวด้วยตัวของเขาเอง

I suppose the life was not fit for a dog, but my world was filled with boys, but a few years older than I, who died from typhoid mostly at the regulation age of twenty-two. Death was always our near companion. When there was an outbreak of eleven cases of typhoid in our white community of seventy, and professional nurses had not been invented, the men sat up with the men and the women with the women. (Rudyard Kipling, 1937 : 41-42)

ประสบการณ์ตรงจากการที่คิปลิงได้พบกับเหตุการณ์ที่คนใกล้ชิดตนต้องติดโรคร้ายที่ยากแก่การรักษาเป็นเหตุการณ์ที่ถูกใส่เอาไว้ในวรรณกรรมของคิปลิงหลายเรื่องเช่นในเรื่องสั้นเรื่อง *A Germ-Destroyer* ที่เป็นการพูดถึงชายชาวอังกฤษผู้หนึ่งที่คิดค้นหาสาเหตุของโรคอหิวาตกโรค และพยายามที่จะกำจัดโรคดังกล่าวให้หมดสิ้นไป

This man's name was Mellish, and he had lived for fifteen years on land of his own, in Lower Bengal, studying cholera, He held that cholera was a germ that propagated itself as it flew through a muggy atmosphere; and stuck in the branches of trees like a wool-flake. The germ could be rendered sterile. (Rudyard Kipling, 1928 : 123,124.)

ในเรื่อง *Kim* ที่มีการนำเสนอประเด็นเรื่องการรักษาโรคของชาวผิวขาวในการรักษาโรคมมาเลเรีย ที่ต้องการใช้ยาควินินที่คนขาวเป็นผู้คิดค้น ผลลัพธ์จึงจะหายซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวพื้นเมืองไม่เคยรับรู้มาก่อน เหตุการณ์นี้เป็นการสร้างให้ตัวละครอื่นในเรื่องได้เห็นว่าคิมเป็นผู้มีความสามารถและยอมรับคิมในที่สุด ซึ่งเห็นได้ในตอนที่ว่า

Take then these six.' Kim handed them to the man.'Praise the Gods, and boil three in milk; other three in water. After he has drunk the milk give him this'(it was the half of a quinine pill) and wrap him warm.

So are we Jats all. I will come tomorrow with the child; and the blessing of Gods of the Homesteads-who are good little Gods- be on you both. (Rudyard Kipling, 1901 : 252)

ขณะที่ทำงานอยู่ที่ Civil and Military Gazette เขาได้ผลิตผลงานที่เป็นบทกวีอีกหลายบท และตีพิมพ์ในวารสารของอินเดียหลายเล่ม โดยใช้นามปากกาในการเขียนบทกวีเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็น Nickson / Yussuf / Esau Mull / R.K. เป็นต้น รวมทั้งการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ที่เขาทำงานด้วย โดยให้ชื่อบทความว่า "Bungalow Ballads" ซึ่งเป็นบทกวีที่มีลักษณะตลกคะนอง หรือเป็นการเสียดสี และออกมาในรูปแบบของเอกสารทางราชการ ผลงานที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 7 ปี ขณะที่ใช้ชีวิตที่อินเดีย และทำงานในสำนักพิมพ์ ทำให้เขาเป็นที่รู้จักในหมู่นักอังกฤษในอินเดียมากขึ้น และเขายังมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในประเทศอังกฤษอีกด้วย เพราะเขาได้ส่งผลงานของเขาไปให้ครูที่เคยสอนเขาที่ The United Service College อ่าน โดยเฉพาะบทกวี ซึ่งต่อมามีการตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม และเป็นที่ยอมรับของคนอังกฤษเนื่องจากเป็นบทกวีที่มีความแปลกกว่าบทกวีที่เคยมีมา

หลังจากที่เขาใช้ชีวิต และสร้างผลงานไว้มากมายที่อินเดีย คิปลิงตัดสินใจเดินทางกลับไปยังประเทศอังกฤษอีกครั้ง เนื่องด้วยเขาต้องการที่จะเข้าไปใกล้ชิดกับโลกวรรณกรรมของอังกฤษ (World Literary of English) ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาใฝ่ฝันถึง ที่อังกฤษเขาสร้างผลงานต่างๆไว้มากมาย เช่น เรื่อง *From Sea to Sea* (1889), *The Light that Failed* (1890) เป็นเรื่องที่ได้รับคามนิยมมากในลอนดอน (London) และ *Life's Handicap* (1891)

ในปีค.ศ. 1892 คิปลิงแต่งงานกับหญิงชาวอเมริกันชื่อ แครร์รี บาเรสตีเย (Carrie Balestier) ที่ London คิปลิงและพี่ของภรรยาของเขาชื่อ วอลคอต บาเรสตีเย (Wolcott Balestier) ร่วมกันสร้างผลงานวรรณกรรมเรื่อง *Barrack-Room Ballad* และ *The Naulahka* ในปีเดียวกันนี้เองต่อมาเขาได้เดินทางไปยังประเทศสหรัฐ และไปอาศัยอยู่ที่รัฐเวอร์มอนท์ (Vermont) ที่นั่นเขาได้สร้างผลงานที่เป็นที่ชื่นชอบของเด็กๆ และเป็นวรรณกรรมชิ้นเอกของโลกคือ เรื่อง *The Jungle Book I* และ *The Jungle Book II* ในปีค.ศ. 1894 และ 1895 ตามลำดับ ในปีค.ศ. 1896 คิปลิงตัดสินใจย้ายครอบครัวไปที่อังกฤษอีกครั้ง เนื่องด้วยสาเหตุที่เขาไม่ค่อยพอใจกับ

การใช้ชีวิตในประเทศสหรัฐฯ มากนัก ในปีเดียวกันนี้เองเขาเขียนผลงานเรื่อง *The Seven Sea* คิปลิงได้สร้างผลงานต่อเนื่องกันตลอดหลังปีค.ศ. 1896 ที่เขาย้ายออกจากสหรัฐมาอยู่ที่ประเทศอังกฤษแล้ว ปีค.ศ. 1897 เขาเขียนเรื่อง *Captain Courageous* ปีค.ศ. 1898 เรื่อง *The Day's Work* และปีค.ศ. 1899 เรื่อง *Stalky & Co.*, ปีค.ศ. 1901 เรื่อง *Kim*, ปีค.ศ. 1902 เรื่อง *Just So Stories* , ปีค.ศ.1903 เรื่อง *The Five Nations*, ปีค.ศ. 1904 เรื่อง *Traffics and Discoveries*, ปีค.ศ. 1906 เรื่อง *Puck of Pook's Hill* (Charles Carrington, 1955 :119)

ผลงานที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดของคิปลิง เป็นผลงานที่มีคุณภาพที่มีการบรรยายถึงภาพสังคมคนอังกฤษที่เข้ามาใช้ชีวิตในอินเดีย ซึ่งทำให้เราเห็นภาพโดยรวมของสังคมอังกฤษในอินเดีย (Anglo-Indian) และการใช้ชีวิตของคนในสังคมที่มีความเป็นอยู่อย่างทรูหรา และแวดล้อมไปด้วยคนรับใช้ที่เป็นชาวพื้นเมือง พร้อมทั้งเห็นภาพบรรยากาศประเทศอินเดียที่ร้อนระอุ และเต็มไปด้วยฝุ่นในฤดูร้อนที่แสนจะโหดร้าย และวิถีชีวิตของคนอินเดียรวมไปถึงความเชื่อ ประเพณี ขนบธรรมเนียมที่แสดงออกมาให้เห็นในวรรณกรรม โดยการนำเสนอดังกล่าวเป็นการผูกเรื่องได้อย่างเหมาะสม และกลมกลืนกับแก่นเรื่องที่คิปลิงต้องการนำเสนอ

นอกจากนี้แล้วในเรื่อง *The Jungle Book I,II* ยังเป็นเรื่องที่คิปลิงนำความเป็นอินเดียมาใส่เอาไว้อย่างละตัวทำให้เรื่องดูมีสีสันมีความลึกลับ และแปลกใหม่ (exotic) เมื่อถูกนำเสนอให้กับนักอ่านชาวตะวันตก เช่นในตอนที่มีการกล่าวถึงอินเดียในด้านภูมิประเทศที่แตกต่างจากตะวันตก ผู้คนที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความเชื่อแบบอินเดียซึ่งเห็นได้จากตอนที่เมาคลีได้เข้าไปอาศัยอยู่ในหมู่บ้านก็จะเห็นถึงสภาพบ้านเรือน และเครื่องใช้ของคนอินเดียพร้อมทั้งลักษณะอาหารการกินที่แตกต่างจากตะวันตกซึ่งเห็นได้จากตอนที่ว่า

The crowd parted as the woman beckoned Mowgli to her hut, where there was a red lacquered bedstead, a great earthen grain – chest with funny

raised patterns on it, half a dozen copper cooking – pots, an image of a Hindu god in a little alcove, and on the wall a real looking - glass, such as they sell at the country fairs for eight cents. She gave him a long drink of milk and some bread (Rudyard Kipling, 1894 : 57)

ตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่าคิปลิงได้สอดแทรกภาพบ้านเรือน และภาพเครื่องใช้ของอินเดียออกมาให้เห็น และทำให้เราเห็นถึงภาพโดยรวมของ สภาพบ้านเรือนของอินเดีย และเห็นภาพของรูปสักการะที่แสดงให้เห็นถึงการนับ ถือศาสนาของคนอินเดียที่คิปลิงนำเสนอให้ผู้อ่านได้รับทราบว่าคนอินเดียจะนับ ถือศาสนาฮินดู การที่เฝ้าติดอยู่กับมนุษย์เป็นการสร้างให้เรื่องเกิดเป็นปมปัญหาให้ ตัวละครได้พบกับชีวิตรูปแบบใหม่ที่เปลี่ยนไป ซึ่งเป็นจุดหักเหของเรื่องโดยนำ เสนอให้เห็นว่าแท้จริงแล้วตัวละครเอกของเรื่องก็ไม่สามารถที่จะเข้ากับสังคม อินเดียได้

นอกจากนี้ในเรื่อง *The Jungle Book* มีการกล่าวถึงตำนานที่เกี่ยวกับสัตว์ เช่น ตำนานเรื่องช่าง ที่เป็นเจ้าป่า รวมไปถึงธรรมชาติที่ปรากฏอยู่ในประเทศ อินเดีย เช่น สัตว์ มีการกล่าวถึงงูที่มีความซุกซมอย่างมากในอินเดีย และการให้ความสำคัญกับงู โดยคิดว่างูเป็นตัวแทนของพระเจ้า ซึ่งคิปลิงแสดงให้เห็นในตอน ที่ตัวละครพื้นเมืองอินเดียชื่อบันเดโอทำการบูชางูด้วยน้ำนมในตอนที่ว่า

There was a hole under the platform where a cobra lived, and he had his little platter of milk every night because he was sacred; and the old men sat around the tree and talked, and pulled at the big *huqas* (the water-pipes) till far into the night.(60)

นอกจากนี้ คิปลิงยังกล่าวเอาไว้ในงานวรรณกรรมเรื่อง *Something of Myself* ของเขาอีกว่าความทรงจำในอดีตของเขานั้นมักจะอยู่กับเขาโดยตลอดเช่น

ประสบการณ์ที่เขาได้เข้าไปสัมผัสกับพิพิธภัณฑ์ เนื่องจากพ่อของเขาได้รับหน้าที่เป็นผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์ซึ่งคิปลิงได้กล่าวเอาไว้ในงานเรื่อง *Something of Myself* ของเขาว่า

These experiences were a soaking in colour and design with, above all, the proper Museum smell; and it stayed with me (Rudyard Kipling, 1937 : 20)

ประสบการณ์ชีวิตของเขาขณะที่อาศัยอยู่ในอินเดียกับพ่อและช่วยพ่อดูแลพิพิธภัณฑ์เป็นความทรงจำที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมของเขาเรื่อง *Kim* คิมมีความผูกพันและเติบโตขึ้นมาในบริเวณพิพิธภัณฑ์และมีความคุ้นเคยกับพิพิธภัณฑ์ที่อยู่ในเรื่องเรียกว่า Lahore Museum ในตอนที่ว่า

Kim clicked round the self-registering turnstile; the old man followed and halted amazed. In the entrance-hall stood the larger figures of the Greco-Buddhist sculptures done, savants know how long since, by forgotten work-men whose hand were feeling, and not unskilfully, for the mysteriously transmitted Grecian touch (Rudyard Kipling, 1901 : 14)

ดังนั้นจากงานวรรณกรรมของคิปลิง จะเห็นได้ว่าสามารถจัดแบ่งผลงานของเขาออกเป็น 3 ประเภทดังนี้คือ (Henry James, 1891 : 112)

เรื่องเล่าอินเดีย : เป็นเรื่องที้ออกมาในลักษณะของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอินเดีย ทั้งในด้านประเพณี ความเชื่อทางไสยศาสตร์ เรื่องลึกลับ และความเป็นอยู่ของคนพื้นเมือง นอกจากนี้เรื่องของประเพณีความเชื่อต่าง ๆ ของคนพื้นเมืองแล้ว ยังมีการกล่าวถึงเรื่องสังคมของคนอังกฤษในอินเดียที่มีความสำคัญในประเทศอินเดีย การใช้ชีวิตของผู้หญิง และผู้ชายในสังคมที่จะต้องมีการสมาคมกันใน club และนัดกันไปท่องเที่ยวไปตามที่ต่างๆ ของอินเดีย รวมไปถึงเรื่องซุบซิบนินทาของคนใน

สังคมที่ศิลปินได้นำบางเรื่องที่น่าสนใจมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตผลงานเรื่องสั้นของเขา วรรณกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องเล่าอินเดียเช่นเรื่อง *Plain Tales from the Hill*, *The Jungle Book I,II*, *Kim*, *The Day's Work* เป็นต้น

เรื่องเล่าที่เกี่ยวกับทหาร : เป็นการถ่ายทอดถึงเรื่องราวการใช้ชีวิตในสนามรบของทหารที่อิงกับประสบการณ์จริงที่เขาเคยเฝ้าสังเกตการณ์ถึงความเป็นอยู่ในกรมทหาร การพูดคุยกันของทหารที่จะต้องไปออกรบ และภาวะจิตใจที่สับสน วรรณกรรมของศิลปินที่เกี่ยวกับทหารเช่น *Soldier Three*, *Captain Courageous The Five Nations* เป็นต้น

เรื่องเกี่ยวกับเด็ก : เป็นการสร้างเรื่องราวที่เป็นทั้งการผจญภัยในวัยเด็ก เช่นในเรื่อง *Stalky & Co.* ซึ่งสามารถตีแผ่ความรู้สึกสนุกในการผจญภัยออกมาได้อย่างดี นอกจากนี้แล้วในเรื่องธรรมชาติของเด็กก็เป็นสิ่งที่พบได้ในงานของศิลปินที่บอกถึงธรรมชาติที่เต็มไปด้วยข้อสงสัยในเรื่องต่างๆ ซึ่งศิลปินสามารถไขปัญหาออกมาได้อย่างสนุกสนาน พร้อมทั้งสร้างจินตนาการให้กับเด็กได้ ซึ่งพบได้ในเรื่อง *Just So Stories* วรรณกรรมที่เกี่ยวกับเด็กเช่นเรื่อง *Just So Stories*, *The Jungle Book I,II* , *Stalky & Co.*, *Puck of Pook's Hill* เป็นต้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าชีวประวัติในทุกช่วงทุกตอนของศิลปินสามารถที่จะพบได้ในวรรณกรรมของเขาเองเนื่องจากศิลปินนำประสบการณ์ชีวิตเหล่านั้น ไม่ว่าจะ เป็นประสบการณ์ทางตรงที่ได้พบมาเอง หรือประสบการณ์ทางอ้อมที่ได้ยินการเล่าขานต่อมานำมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างวรรณกรรม จึงทำให้วรรณกรรมของศิลปินสะท้อนความเป็นตัวตนของศิลปิน และเห็นถึงช่วงชีวิตในบางช่วงของศิลปินที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมทำให้ผู้อ่านได้รับรู้และเห็นอย่างชัดเจน ในงานวรรณกรรมของศิลปินจะมีชีวประวัติของเขาอยู่ด้วยเสมอ จึงสามารถกล่าวได้ว่า วรรณกรรมของศิลปินมีความสัมพันธ์กับชีวประวัติของตัวเอง และจาก

ชีวประวัตินี้เอง คิปลิงได้นำวัตถุดิบเหล่านี้มาผสมกับจินตนาการและเทคนิคในการสร้างวรรณกรรมทำให้วรรณกรรมมีความสนุกสนาน และมีความแตกต่างจากวรรณกรรมในยุคก่อนคือ มีการนำเสนอวรรณกรรมออกมาในทุก ๆ ด้าน และมีการให้ภาพของต่างประเทศรวมไปถึงมีการนำเสนออย่างสมจริง คือ ตัวละครมีทั้งด้านดีและเลว จึงทำให้งานของคิปลิงมีเสน่ห์ดึงดูดใจผู้อ่าน

2.2 วรรณกรรมของรัคยาร์ด คิปลิง เรื่อง *Plain Tales from the Hill* *The Jungle* *Book I,II Kim*

วรรณกรรมของรัคยาร์ด คิปลิงทั้ง 3 เรื่องนี้มีภาพรวมที่เหมือนกันคือ การนำเสนออินเดียโดยคิปลิงนำอินเดียมาใส่ไว้ในเรื่องไม่ว่าจะเป็นฉาก บรรยากาศ รวมไปถึงการนำเสนอภาพตัวละครชาวอินเดียที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต สังคม ความเชื่อ จารีตประเพณี และสะท้อนความคิดของคนตะวันตกที่มีต่ออินเดียและคนอินเดียมีต่อคนตะวันตก คิปลิงนำฉากประเทศอินเดียมารวมกับจินตนาการและประสบการณ์ในการใช้ชีวิตที่ประเทศอินเดียมารวมสร้างเป็นวรรณกรรม

- *Plain Tales from the Hill*

ในเรื่อง *Plain Tales from the Hill* เป็นงานรวมเรื่องสั้นที่คิปลิงกล่าวถึงสังคมของชาวอังกฤษที่ใช้ชีวิตในประเทศอินเดีย หรือที่เรียกว่า Anglo-Indian รวมไปถึงสังคมอินเดียที่คิปลิงนำเสนอผ่านตัวละครที่เป็นทั้งตัวละครตะวันตก และตัวละครอินเดีย ซึ่งทำให้ผู้อ่านเห็นภาพสะท้อนสถานะทางสังคมของชาวตะวันออกและชาวตะวันตก โดยมากคิปลิงจะสร้างตัวละครตะวันตก และตะวันออกให้เห็นความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสถานะของตัวละคร ความสามารถของตัวละคร รวมไปถึงการแสดงให้เห็นถึงความคิดของตัวละครตะวันออกโดยมี หลุยส์ คอลแนล(Louis L. Cornell) วิจัยเอาไว้ว่าเรื่อง *Plain Tales*

From the Hill เป็นการนำเสนอเรื่องในแบบที่เรียบง่ายชัดเจน โดยผู้วิจารณ์ใช้คำว่า *Plain* เช่นกัน ในตอนที่ว่า

Plain in style, realistic in intention, the tales were to be about people like the Kipling and their friends. (Louis L. Cornell, 1966 : 117,118)

เรื่อง *Plain Tales from the Hill* เป็นเรื่องที่น่าเสนอถึงเรื่องเล่าที่เกี่ยวกับคนไม่ว่าจะเป็นคนรับใช้ชาวพื้นเมือง หรือข้าราชการอังกฤษที่พักผ่อนใช้ชีวิตอยู่ที่ซิมลา (Simla) หรืออยู่บนที่พักในเทือกภูเขาอื่น ซึ่งวรรณกรรมเรื่องนี้เป็นภาพสะท้อนให้เห็นภาพชีวิตของคนอังกฤษในอินเดีย ซึ่งเป็นชีวิตที่อยู่ในดินแดนอันไกลโพ้นสำหรับคนอังกฤษในแผ่นดินอังกฤษ โดยเรื่องทั้งหมดจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในสังคมอังกฤษในประเทศอินเดียที่มีคิปลิงเป็นสมาชิกอยู่ในสังคมด้วยการนำเสนอวรรณกรรมเรื่องนี้คือการเสนอให้ผู้อ่านได้เกิดความประทับใจในเรื่องสั้นแนวต่าง ๆ เช่น เรื่องผี, เรื่องทหาร, เรื่องชาวพื้นเมืองและเรื่องชีวิตในซิมลา (Simla) ซึ่งทั้งหมดสามารถจัดเป็นหัวข้อได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับคนอังกฤษในอินเดีย หรือที่เรียกว่า British India เมื่อเปรียบกับชีวิตของผู้ประพันธ์จะเห็นว่า ชีวิตของผู้ประพันธ์นั้นก็อยู่ในกรอบของสังคม British India ดังนั้นทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าประสบการณ์ของคิปลิงและวรรณกรรมที่เขาสร้างขึ้นมานั้น มีความสัมพันธ์กัน

การนำเสนอเรื่องในหนังสือรวมเรื่องสั้นเรื่อง *Plain Tales from the Hill* นั้นมีการนำเสนอเรื่องโดยผ่านผู้เล่าที่ไม่มีชื่อและเป็นวีรบุรุษของเรื่องโดยใช้คำว่า "I" แทนผู้เล่าและในการเล่าเรื่องนั้นจะใช้น้ำเสียงเพียงน้ำเสียงเดียวตั้งแต่ต้นจนจบในการเล่าเรื่องของผู้เล่านั้นจะแบ่งเรื่องออกเป็น 2 ช่วง คือ ผู้เล่าจะเล่าเรื่องและค่อย ๆ เปิดเผยตัวของผู้เล่าเองออกมาเช่นในเรื่อง *In the House of Suddhoo* ตัวผู้เล่าจะแทนตัวเองเสมอว่าเป็น "I" และผู้เล่าและดำเนินเรื่องพร้อมกันมีบทบาทใน

เรื่องในการคลี่คลายให้เห็นจุดจบและจุดหักเหของเรื่อง เป็นต้น เห็นได้จากตอนที่
ว่า

Then the blessed solution struck me. I looked at the body lying near the doorway, and saw, just where the hollow of the throat joins on the shoulders, or muscle that had nothing to do with any man's regular breathing twitching away steadily. The whole thing was a careful reproduction of the Egyptian teraphin that one reads about sometimes. (Rudyard Kipling, 1928 : 151)

การนำเสนอวรรณกรรมของคิปลิงที่แสดงออกมาให้เห็นถึงตัวผู้เล่าอย่างชัดเจนนั้นเป็นการนำเสนอที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของเขา เนื่องจากในทุก ๆ เรื่องที่เป็นเรื่องเล่าในเรื่องสั้นชุดนี้ผู้เล่าจะปรากฏตัวอยู่ในแทบทุกเรื่องที่เขาได้เล่าออกมา จึงทำให้ หลุยส์ คอลแนล (Louis L. Cornell) วิเคราะห์ไว้ว่า ถ้าคิปลิงแทนตัวผู้เล่าเรื่องก็จะเป็นเรื่องที่ไม่ใช่การกล่าวเกินจริงและไม่ใช่ว่าเรื่องที่ถูกตั้งในตอนที่ว่า

If the reporter is a picture of Kipling himself, it is neither flattering nor accurate. (Louis L. Cornell, 1966:132)

เมื่อก้าวถึงงานของคิปลิงที่ถูกเสนอในแนวอัตชีวประวัติ นั้น คิปลิงจะไม่ปรากฏตัวออกมาในลักษณะของผู้เล่าเรื่องแต่จะปรากฏตัวออกมาโดยเป็นส่วนหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวเรื่อง เช่นในเรื่อง *In the Pride of his Youth* ตัวเอกของเรื่องคือ ดิกกี้ แฮท (Dicky Hatt) หลุยส์ คอลแนล วิเคราะห์ว่าเป็นช่วงชีวิตที่คล้ายคลึงกับช่วงชีวิตจริงของคิปลิงช่วงหนึ่งคือคิปลิงเคยแต่งงานกับ ฟลอเรนซ์ การ์ด (Florence Garrard) ก่อนที่จะไปจากอังกฤษ

Dicky Hatt may not be intended for a self- portrait, but his situation resembles Kipling's in certain respects: the story dramatizes what might have happened to Kipling if he had married Florence Garrard before leaving England (Louis L. Cornell,1966:132)

และในเรื่อง *On the Strength of a Likeness* คีปลิงจะอยู่ในบทบาทของตัวละครที่ชื่อว่า ฮานาไซด์(Hannasyde) ส่วนในเรื่อง *Lispeth* นั้นแก่นเรื่องเป็นการนำเสนอการพยายามหนีจากความเจริญของประเทศของตัวละครที่ตอนจบกลับมาใส่ชุดพื้นเมืองที่ขาดรุ่งริ่ง เช่นในตอนที่ว่า

Lispeth was silent too for a little time; then she went out down the valley, and returned in the dress of a Hill-girl-in famously dirty, but without the nose-stud and ear-rings (Rudyard Kipling, 1928 : 7)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าประสบการณ์ของคีปลิงมีอิทธิพลต่อการสร้างวรรณกรรมและสิ่งที่อยู่ในวรรณกรรมของคีปลิงก็เป็นสิ่งที่ชี้นำถึงชีวิตประวัติของคีปลิงได้

วรรณกรรมรวมเรื่องสั้นเรื่อง *Plain Tales from the Hill* แก่นเรื่องของเรื่องสั้นเรื่องชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ

1. แก่นเรื่องความรักข้ามชาติ
2. แก่นเรื่องคนพื้นเมืองอินเดีย และการใช้ชีวิตของคนอังกฤษที่อาศัยอยู่ในอินเดีย หรือที่เรียกว่า Anglo-Indian
3. แก่นเรื่องเกี่ยวกับทหาร
4. แก่นเรื่องเกี่ยวกับโรคระบาด

1. เรื่องที่เกี่ยวกับความรักข้ามชนชาติ โดยมากมักจะเป็นชายตะวันตกรักกับหญิงชาวตะวันออก หญิงชาวตะวันออกเหล่านั้นจะอยู่ในสถานะภรรยาถึงคนรับใช้ ซึ่งเมื่อพิจารณาสถานะของหญิงชาวตะวันออกดังกล่าว ก็จะสะท้อนได้ถึงการมองอินเดียของคิปลิง หรือตะวันออกที่เห็นถึงรายละเอียดที่คิปลิงใส่เอาไว้ให้เรา รู้คิปลิงได้ให้ภาพถึงการแสดงออกของคนตะวันตกที่ปฏิบัติกับชาวตะวันตกโดยให้ตัวละครหญิงแสดงออกถึงความรักที่มีความซื่อสัตย์ และรักได้อย่างถวายชีวิต และเทิดทูนความรัก เช่นในเรื่อง *Lispeth Beyond the Pale To Be Filed for Reference* เป็นเรื่องที่กล่าวถึงหญิงที่มีสามีเป็นคนตะวันตก และมีความรักและเทิดทูนสามีชาวตะวันตกของตนอย่างมาก และมีความรักให้กับชายชาวตะวันตกอย่างสุดหัวใจโดยไม่คำนึงถึงเหตุผลใดเลยแก่นเรื่องเกี่ยวกับความรักข้ามชนชาติ เป็นเรื่องของความรักระหว่างชายชาวตะวันตกที่รักกับหญิงชาวพื้นเมือง แต่ความรักที่คิปลิงได้นำเสนอให้ผู้อ่านเห็นนั้น เป็นความรักของหญิงชาวพื้นเมืองที่มีความเสียสละ และเทิดทูนสามีที่เป็นชาวตะวันตก เช่นในเรื่อง *Beyond the Pale* เป็นเรื่องของหนุ่มชาวอังกฤษที่ชื่อว่า เทจาโก (Trejago) ที่หลงผู้หญิงหม้ายชาวอินเดียชื่อ บิเซซา (Bisesa) ซึ่งถูกรอครบครวของเธอก็ขังอยู่ในบ้านไม่ออกมาเห็นโลกภายนอก และเทจาโกไปเห็นบิเซซาจากหน้าต่างห้องครัวจึงเกิดหลงรักซึ่งกัน และกัน โดยบิเซซายอมเสี่ยงติดต่อกับเทจาโก โดยให้พี่เลี้ยงส่งจดหมายนัดเทจาโก และพยายามหนีออกมาลอบพบเทจาโก จนทำให้หล่อนโดนทำโทษโดยการถูกตัดมือทั้งทั้ง 2 ข้าง จากเรื่องดังกล่าวเห็นถึงความเสียสละของตัวละครพื้นเมืองหญิง ที่ยอมทำผิดทุกอย่างเพื่อที่จะแลกกับการไปพบคนรัก

ในเรื่อง *To be Filed for Reference* เป็นเรื่องของชายผิวขาวที่ใช้ชีวิตอยู่กับหญิงชาวพื้นเมืองที่มีความซื่อสัตย์ และคอยรับใช้ชายผู้นี้ ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมอาหาร ดูแลยามสามีเมาเหล้า เป็นต้น และในตอนที่สามีจากไปหล่อนก็เสียใจอย่างมาก ในตอนที่ว่า

When drunk, he was rather more of the first than the second. He used to get drunk about once a week for two days. On those occasions the native woman tended him while he raved in all. (Rudyard Kipling, 1928 : 330)

2. เรื่องที่เกี่ยวกับคนพื้นเมืองอินเดีย เป็นการนำเสนอให้เห็นถึงการใช้ชีวิตที่ติดอยู่กับความเชื่อทางไสยศาสตร์ของคนอินเดีย ซึ่งทำให้ตัวละครตะวันออกเหล่านั้นตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่ฉลาดกว่า หรือผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า และเป็นผู้ที่ถูกหลอกลวงได้ง่าย เช่นในเรื่อง *The House of Shaddoo* เป็นเรื่องที่น่าเสนอให้เห็นภาพของคนอินเดียที่มีความเชื่ออย่างมากเรื่องไสยศาสตร์ ซึ่งส่งผลให้ตัวละครเอกชาวตะวันออกในเรื่องถูกหลอก และสูญเสียทรัพย์สินจำนวนมากไป นอกจากการสร้างภาพให้เห็นว่าคนตะวันออกติดอยู่กับความเชื่อทางไสยศาสตร์แล้ว ในแก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนยุโรป หรือคนอังกฤษที่อาศัยอยู่ในอินเดียเป็นสิ่งที่คิปลิงกล่าวว่สังคมของคนยุโรปในอินเดีย (Eurasian) เป็นสังคมที่เขาให้ความสนใจ

My third and most interesting bribe was when reporting a divorce case in Eurasian society. (Rudyard Kipling, 1937:46)

ความสนใจของคิปลิงเรื่องสังคมของคนยุโรปในอินเดีย (Eurasian) ก่อให้เกิดวรรณกรรมเรื่องต่าง ๆ เช่น ในหนังสือรวมเรื่องสั้น ชุด *Plain Tales from the Hill* ในเรื่องที่มีชื่อว่า *Three and-an Extra* ที่เป็นการพูดถึงครอบครัวของคนอังกฤษที่อาศัยอยู่ในอินเดีย และมีสังคมแบบคนอังกฤษในแผ่นดินอินเดียที่มีความแตกต่างออกไป เรื่องเป็นการกล่าวถึงกิจวัตรของคนอังกฤษที่มักจะใช้ชีวิตกับการออกงานสังคม และพูดคุยกันในเรื่องของบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในสังคม คิปลิงพยายามจะถ่ายทอดให้เราเห็นว่าการใช้ชีวิตของคนอังกฤษมีความแตกต่างจากคนอินเดียอย่างสิ้นเชิง การใช้ชีวิตของคนอังกฤษเป็นการใช้ชีวิตอย่างสิ้นเปลือง ซึ่งต่างจากการใช้ชีวิตของชาวอินเดียที่มีความสนใจอยู่แต่กับเรื่องของ การหาเงินเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง

3. เรื่องที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตของทหาร คิปลิงได้นำเสนอภาพการใช้ชีวิตของทหารอังกฤษที่อยู่ในอินเดีย บางคนต้องใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยวอยู่ห่างจากครอบครัวของตนที่ประเทศอังกฤษ และต้องมาอยู่กับสังคมใหม่ที่มีความแตกต่างโดยสิ้นเชิงจากสังคมในประเทศอังกฤษ เช่นในเรื่อง *Thrown Away* รวมไปถึงความคิดของเหล่าทหารเมื่อมาใช้ชีวิตร่วมกันจะหววนคิดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสนามรบ และนำเหตุการณ์เหล่านั้นมาเป็นหัวข้อสนทนาในชีวิตประจำวัน หรือเป็นเรื่องที่ใช้โอ้อวดกันในพวกเดียวกันเอง เช่นในเรื่อง *The Taking of Lung Tungpen, The Conversion of Aurelian McGoggin*

แก่นเรื่องที่พูดถึงเรื่องเกี่ยวกับทหาร แก่นเรื่องนี้เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่คิปลิงได้ใช้ชีวิตอยู่ในอินเดียส่วนตัวละครก็จะเป็นตัวละครที่สร้างจากบุคคลที่คิปลิงไปพบเห็น หรือได้พบในช่วงชีวิตที่อาศัยในอินเดียนั้นแก่นเรื่องที่พูดถึงทหารจะเป็นการนำเสนอถึงความจำใจของทหารที่จะต้องมาประจำอยู่ในอินเดียและความจำใจนี้เองก่อให้เกิดเหตุการณ์ไม่ตีต่าง ๆ มากมาย เช่น การที่ทหารคนนั้นไม่สามารถเข้ากับสภาพของสังคมอังกฤษในประเทศอินเดีย แล้วสภาพภูมิประเทศในประเทศอินเดียได้ หรือติดอยู่กับอบายมุขไม่ว่าจะเป็นการพนันดื่มเหล้า เช่นในเรื่อง *Thrown Away* ตัวละครเอกของเรื่องที่ต้องมาประจำการอยู่ในประเทศอินเดียซึ่งตัวละครเอกของเรื่องไม่เคยที่จะหลุดออกจากการควบคุมดูแลของพ่อแม่เลยทำให้การใช้ชีวิตในอินเดียของเขาขาดการควบคุมขาดสติจึงก่อให้เกิดความสูญเสียในตอนที่ยุติการสงครามอังกฤษในประเทศอินเดียไว้ว่าเป็นสังคมที่ตกต่ำเต็มไปด้วยอบายมุขยากที่คนอ่อนต่อโลกจะทนกับสิ่งชั่วเหล่านี้ได้

Now India is a place beyond all others where one must not take things too seriously the midday sun always expected. Too much work and too much energy kill a man just as effectively as too much assorted vice or too much drink.

He took his losses seriously, and wasted as much energy and interest over a two-gold mohur race for maiden ekka-ponies with their manes hogged.

(Rudyard Kipling, 1928 : 17-18)

เรื่องเกี่ยวกับทหารของคิปลิง คิปลิงสามารถเล่าเรื่องได้อย่างสนุกสนาน เต็มไปด้วยการผจญภัย และบรรยายถึงสภาพทางความคิด และความเป็นอยู่ ซึ่งคิปลิงสามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างสมจริง ทำให้ผลงานของเขามีความแตกต่างไปจากวรรณกรรมตามขนบโดยทั่วไปที่มีตัวเอกเป็นนักรบที่เก่งกล้า หรือเป็นทหารเอกที่ไม่มีใครสามารถเอาชนะได้ ที่มีการสร้างเรื่องในลักษณะสูงส่งเป็นวีระบุรุษ เนื่องจากผลงานของเขาเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นมนุษย์ของทุกคนที่มีความกลัว ความหวาดหวั่น และแสดงให้เห็นถึงชีวิตในการต่อสู้ในสนามรบ ที่มีแต่ภัยอันตรายในทุก ๆ ฝีก้าว และต้องคอยระวังเอาตัวรอดจากศัตรู โดยคิปลิงได้นำประสบการณ์ของเขาที่ได้เข้าไปคลุกคลีอยู่กับทหาร มาสร้างเป็นเรื่องที่มีความสนุกสนาน โดยมักจะนำเสนอแก่นเรื่องที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตและการเข้าสังคมของทหาร หรือเป็นการนำเสนอแก่นเรื่องที่แสดงให้เห็นว่าการใช้ชีวิตแบบทหารนั้นเป็นสิ่งที่ต้องอยู่ภายใต้กฎ และต้องมีผู้บังคับบัญชาหรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับยุทธวิธีทางทหาร เช่นในเรื่อง *The Taking of Lungtungpen* จะเป็นเรื่องที่กำลังกล่าวถึงเรื่องชีวิตของทหารที่ต้องทำการสู้รบกับศัตรู และผลลัพธ์ก็คือการสู้รบเหล่านั้นก็เหลือไว้เพียงแต่ความทรงจำที่ทำให้ทหารที่เข้าไปรบในสงครามเหล่านั้นหวนคิดถึงและในบางครั้งก็เป็นเรื่องที่ตลกขบขัน เช่นในเรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นการกล่าวถึงยุทธวิธีในการยึดเมืองลังตังแพน โดยคิปลิงได้สร้างเรื่องเอาไว้ว่าสามารถยึดเมืองลังตังแพนได้เพราะ การเปลือยกายเพื่อให้ศัตรูเห็น และคิดว่าเป็นปีศาจ ซึ่งเห็นได้จากตอนที่ว่า

Evenshually, the thing, whatever ut was, bruk; an' the six-and-twinty av us tumbled, wan after the other, naked as we was borrun into the town of Lungtungpen. There was a melly av a sumpshus kind for a whoile; but

whether they tuk us, all white an' wet, for a new breed av' divil, or a new kind av dacoit, I don't know. (Rudyard Kipling, 1928 : 119)

เรื่องเกี่ยวกับทหารที่คิปลิงนำมาสร้างเป็นวรรณกรรมนั้น เป็นสิ่งที่คิปลิงได้พบจริงในชีวิต โดยในช่วงชีวิตของคิปลิงนั้นได้พบกับสงครามหลายสงครามตั้งแต่สมัยที่คิปลิงยังเด็กจนกระทั่งโตขึ้น เช่นสงคราม Zulu War, World War I, II ทำให้งานวรรณกรรมของคิปลิงมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทหารหรือมีสีสันของการสู้รบแบบทหาร และมีความสนุกจากการสอดแทรกมุขตลก

4. แก่นเรื่องเกี่ยวกับโรคระบาด คิปลิงได้แต่งเรื่องสั้นที่มีโครงเรื่องกล่าวถึงการระบาดของโรคในอินเดีย ซึ่งก่อให้เกิดการสูญเสียในหลายด้านเช่น สูญเสียทรัพยากรมนุษย์ หรือคนที่เรารัก จากสาเหตุดังกล่าวทำให้โครงเรื่องในเรื่องสั้นเรื่อง *By Word of Mouth* เป็นเรื่องของคู่บ่าวสาวชาวอังกฤษที่เพิ่งแต่งงานคือ นายและนางคูมัวส์ และเกิดโรคระบาดทำให้ภรรยาเสียชีวิตลง และต่อมาทางราชการมีคำสั่งให้ส่งนายคูมัวส์ ซึ่งเป็นแพทย์ไปรักษาโรคระบาดที่นั่นคนเดียว และนายแพทย์ท่านนี้เกิดติดโรค และเสียชีวิตลง ในเรื่อง *A Germ-Destroyer* เป็นเรื่องเกี่ยวกับหนุ่มชาวอังกฤษได้คิดค้นวิธีกำจัดเชื้อโรคที่เป็นบ่อเกิดของการระบาดของโรค ส่วนในเรื่อง *Lispeth* มีการกล่าวถึงการระบาดของโรคในตอนเริ่มเรื่อง และเป็นจุดหักเหของชีวิตของตัวละครเอก คือ ลิซเพท ในตอนที่พ่อ และแม่ของลิซเพทเสียชีวิตลงด้วยโรคอหิวาต์ ทำให้ลิซเพทต้องไปอาศัยอยู่กับหลวงพ่อกับการอาศัยอยู่กับหลวงพ่อนี้เองทำให้ ลิซเพทมีพฤติกรรมเหมือนกับคนผิวขาว และทำให้คนพื้นเมืองด้วยกันเองเกลียดลิซเพท

- *The Jungle Book I, II*

ในนวนิยายเรื่อง *The Jungle Book I, II* ก็เป็นนวนิยายที่แสดงให้เห็นภาพรวมในการกล่าวถึงอินเดียของคิปลิงในเรื่อง คิปลิงนำบรรยากาศประเทศอินเดียมา

เป็นฉากที่สร้างสีสันให้กับเรื่อง โดยเริ่มเรื่องจากการใช้บุคคลที่ 3 เป็นผู้เล่าเรื่อง ให้ตัวเอกเป็นเด็กพื้นเมืองอินเดียที่ถูกทอดทิ้งให้อยู่ในป่าซีโอนี (Seconee) และมีครอบครัวหมาป่ามารับเลี้ยงเมาคลี พร้อมทั้งสั่งสอนอบรมเรื่องของการใช้ชีวิตในป่า และรักเมาคลีเหมือนลูกพร้อมที่จะยื่นเคียงข้างและพร้อมที่จะตายแทนเมาคลี คิปลิงได้สร้างปมปัญหาให้กับตัวละครเอกของเรื่องคือเมาคลีถูกพาตัวไปที่ เคาท์ซิลล็อก(Council Rock) เพื่อที่จะตัดสินว่าจะเก็บตัวเมาคลีไว้หรือจะส่งตัวเมาคลีไปให้กับเสือหรือไม่ แม่หมาป่าจึงบอกให้เมาคลิลกลับไปอยู่กับมนุษย์ และบอกเมาคลีว่าไม่มีใครรักเมาคลีเท่ากับคนอื่นแล้ว เพราะแม่หมาป่ารักเมาคลียิ่งกว่าลูกของตน และเมื่อเมาคลิลกลับไปอยู่กับคน เมซัว(Messua) เป็นผู้เลี้ยงดูเมาคลียิ่งกว่าคนหนึ่งที่รักเมาคลียิ่งมาก

ในขณะที่เมาคลียู่ท่ามกลางพวกมนุษย์ ในตอนที่เมาคลีย้ายอยู่กับฝูงหมาป่า ฝูงหมาป่าเป็นสัตว์ที่รักอิสระ และเป็นผู้คุมกฎอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ทางสังคมที่กลุ่มหมาป่าตั้งขึ้น โดยมี อากิลา (Akela) เป็นหัวหน้า อากิลาเป็นหมาป่าที่แก่ชราแต่ก็ยังสามารถอยู่ในตัว ทำหน้าที่เป็นประธานของที่ประชุม อากิลาจะให้โอกาสแก่ทุกคนในการออกความคิดเห็น ทำให้ทุกคนที่อยู่ภายใต้กฎมีสิทธิออกความคิดเห็นและทำให้ทุกคนเกรงกลัวกฎ เคารพกฎ และคิปลิงพยายามแสดงให้เห็นว่าถ้าใครเป็นผู้แหกกฎ ไม่เคารพกฎผู้นั้นก็จะตกต่ำและอ่อนแอลง โดยมีตัวละครที่เป็นเสือชื่อ ชิคาราน(Shere Kham) เป็นตัวละครที่แหกกฎของป่าเสมอ นอกจากนี้ ลิงบันดาล็อก(Bandar-log) ก็เป็นพวกที่อยู่นอกกฎของป่าก็เป็นพวกที่แยแส ร้าย ปราศจากความซื่อสัตย์ และความละอาย

เมาคลียูกลึงลักพาตัวไปยังที่อาศัยของลิง ซึ่งเป็นโบราณสถานเก่าแก่ของอินเดีย ทำให้ผู้อ่านเห็นถึงสถาปัตยกรรม และสภาพของโบราณสถาน รวมถึงการกล่าวถึงธรรมชาติของ โบราณสถานในอินเดียที่จะเต็มไปด้วยสรรพสิ่งนอกจากนี้ของสถาปัตยกรรมเก่าแก่ของอินเดียแล้ว ยังมีการกล่าวถึงสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เป็นเอกลักษณ์ของอินเดีย และป่าฤดูต่างๆ ในอินเดียทำให้ผู้อ่านได้

เห็นถึงบรรยากาศที่มีความสวยงามเช่นในฤดูแล้งป่าทั้งป่าก็จะเป็นสีแดง และมีแต่ความแห้งแล้งเต็มไปด้วยฝุ่น และสัตว์ป่าก็ต้องอยู่อย่างลำบากเนื่องจากการขาดน้ำ ส่วนในฤดูฝนป่าของอินเดียก็จะชุ่มชื้น เขียวชุ่มทำให้สัตว์ป่าทั้งหลายที่อยู่ในป่ามีความอุดมสมบูรณ์ ชีวิตของกลุ่มหมาป่าเป็นชีวิตแบบลูกผู้ชายซึ่งต่างจากชีวิตครอบครัวในขณะที่คิปลิงอยู่กับแม่หมาป่า เมื่ออยู่นอกกลุ่มหมาป่าเมาคลีมี บาลู (Baloo) หมีดำที่คอยเป็นครูสอนกฎต่าง ๆ ของป่า และ บาตีลา (Bagheera) เสือดำ ผู้ที่มีความสนิทสนมกับเมาคลีอีกคนหนึ่งจนทำให้มีผู้ตีความเอาไว้ว่าบาลู เหมือนพ่อของคิปลิง ส่วนบาตีลา เหมือนกับ ลุงครอม(Uncle Crom) และ อาคีลาเหมือนกับ Dr. Johnson ในตอนที่ว่า

While Baloo, the fussy old pedagogue, is another kind of father with a touch of Lockwood Kipling, a touch of Uncle Crom, and more than a touch of Dr. Johnson. And Akela too...(Philip Mason, 1975 : 175)

ในเรื่อง *The Jungle Book I, II* คิปลิงได้ผูกเรื่องโดยให้ตัวละครเอกคือ เมาคลีมีปัญหาเกี่ยวกับสังคมสัตว์ที่เขาอาศัยอยู่เมาคลีต้องการเป็นหมาป่าแต่หมาป่าบอกว่าเมาคลีเป็นมนุษย์พวกหมาป่าไม่สามารถที่จะจ้องตาเมาคลีได้จึงทำให้พวกเพื่อนหมาป่าด้วยกัน หรือหมาป่าที่ต่ำชั้นกว่าพากันเกลียดเมาคลีจนทำให้ ฟิลลิป เมสัน (Philip Mason) วิเคราะห์เอาไว้ว่าเหมือนกับคนขาวที่ได้รับการรังเกียจจากคนพื้นเมือง เนื่องจากคนขาวเหนือกว่าคนพื้นเมืองในตอนที่ว่า

Like the heroic white man alone among a thousand natives, who recognize his hateful superiority (Philip Mason, 1975 :168)

เมาคลีคิดที่จะลงไปใช้ชีวิตกับสังคมมนุษย์ เมื่อมาอยู่ในสังคมของชาวอินเดียพื้นเมืองแล้ว เมาคลีก็พบธาตุแท้ของมนุษย์โดยคิปลิงเสนอภาพคนพื้นเมืองอินเดีย ให้มีความมั่งคั่ง ในเรื่องไสยศาสตร์ เป็นแกนหลักในวิถีชีวิต โดยไม่คำนึง

ถึงเหตุผล และความเป็นจริง ซึ่งเห็นได้จากตอนที่ชาวบ้านทั้งหลายเชื่อนักบวชว่า เมาคลีเป็นลูกของเมชัวที่หายไปตั้งแต่เกิด และ ณ บัดนี้พระเจ้าได้ประทานลูกคือ มาให้เมชัว แล้วทำให้คนในหมู่บ้านต่างๆ พวกเขานั่น และเมชัว ก็ยอมรับเมาคลี เป็นลูก นอกจากนี้ในตอนนี้อีกภาพที่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อของประชาชนเมืองอินเดียได้แสดงออกมาให้เห็นในตอนที่ว่า เมาคลีสามารถฆ่าเสือโคร่งตัวใหญ่ได้ทุกคนในหมู่บ้านต่างพากันเชื่อว่าเมาคลี เป็นเด็กที่มีผีหมาป่าเข้าสิงจึงทำให้ เมาคลี สามารถฆ่าเสือได้ ทุกคนในหมู่บ้านจึงจับไล่เมาคลี สิ่งทีกล่าวมาแล้วทั้งหมดเป็นเรื่องโดยย่อของวรรณกรรมของคิปลิงเรื่อง *The Jungle Book I, II* เป็นการเล่าถึงตำนานของเมาคลี ที่เป็นวีระบุรุษที่เติบโตขึ้นมาอย่างสวยงาม แข็งแกร่งจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่หมาป่า และเป็นความแปลกแยกที่เกิดขึ้นในสังคมที่ต่ำชั้นกว่า ความแปลกแยกจากสังคมต่าง ๆ ของเมาคลีนี้เองทำให้เมื่อเมาคลีกลับมาอีกครั้งเขาได้กลายเป็น "Master of the Jungle" เมื่อพิจารณาในเรื่อง *The Jungle Book I, II* แล้วก็จะเห็นได้ว่าสิ่งที่คิปลิงต้องการนำเสนอก็คือ คนรุ่นใหม่ที่มีความแตกต่างจากครอบครัว แต่ยังคงมีความผูกพันอยู่ก็คือ การปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งเหมือนกับช่วงชีวิตในวัยเด็กของคิปลิงที่ยังมีความผูกพันกับครอบครัว ถึงแม้ว่าคิปลิงจะอยู่ที่อังกฤษและพ่อแม่อยู่ที่อินเดีย คิปลิงก็ยังติดต่อกับพ่อแม่ของตนอยู่เสมอ จากเนื้อเรื่องที่ได้ยกขึ้นมานั้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของประสบการณ์ชีวิตของคิปลิงที่สะท้อนอยู่ในวรรณกรรมให้เราเห็น โดยคิปลิงได้นำประสบการณ์ของตนมาใส่ไว้ในวรรณกรรม โดยบางครั้งใส่เป็นโครงเรื่อง บางครั้งสร้างเป็นตัวละครของเรื่อง และผูกเรื่องร่วมกับจินตนาการที่เขาทำอยู่ทำให้เรื่องของคิปลิงมีเสน่ห์ส่งผลให้ผู้อ่านมีความชื่นชอบและชื่นชมวรรณกรรมของเขาอย่างมาก

- *Kim*

ในนวนิยายเรื่อง *Kim* เป็นการนำเสนอนวนิยายที่ไม่ได้สร้างจากจินตนาการเป็นหลัก เหมือนในนวนิยายเรื่อง *The Jungle Book I, II* นวนิยายเรื่อง

นี้อยู่บนพื้นฐานของโลกมนุษย์ ฟิลลิป เมสัน(Philip Mason) วิจารณ์ เรื่อง *Kim* เอาไว้ว่าเป็นสิ่งที่เขียนขึ้นมาจากส่วนลึกภายในใจของคิปลิงและเป็นการมองอินเดียเป็นครั้งสุดท้ายของคิปลิง ในคำกล่าวที่ว่า

It is spontaneous; it is free from self-consciousness; it is written from deep in the personality and with love. It is almost Kipling's last look at India (Philip Mason, 1975 :179)

ในนวนิยายเรื่อง *Kim* เป็นเรื่องเด็กชายผิวดำที่อาศัยอยู่ในประเทศอินเดีย ลักษณะของนำเสนองานเรื่องของ *Kim* และ *The Jungle Book I, II* มีความคล้ายกันคือ พ่อแม่ของคิมเสียชีวิตแล้วทั้งคู่ คิมมีลามะ และ มาห์บ อาลี(Mahbub Ali) ที่รักเขาและเปรียบเสมือนผู้ดูแลคิมเหมือนกับเมาศลีย์ที่มีพ่อแม่หมาป่าเป็นผู้เลี้ยงดู คิมเป็นที่รักของทุกๆ คนจนได้รับฉายาว่า Little Friend of All the World ซึ่งต่างจากเมาศลีย์ที่มีศัตรูเป็นเสือ ชาวบ้านอินเดียและหมาป่าในกลุ่มเป็นความขัดแย้งที่แตกต่างจากคิมเพราะ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับคิมนั้นเป็นความขัดแย้งระหว่างโลก 2 โลกที่ตรงกันข้ามกันคือ โลกอินเดียที่มีตัวแทนคือ bazaar และ Grand Trunk ส่วนอีกโลกหนึ่งก็คือ โลกตะวันตกที่มีตัวแทนเป็น St Xavier's School และวิชาการที่สอนอยู่ในโรงเรียน เช่น เลข, เลขาคณิต นอกจากนี้ความแตกต่างของตัวละคร มาห์บ อาลี(Mahbub Ali) ที่เป็นตัวแทนของคนทางโลก ที่มีเล่ห์เหลี่ยมกลอุบาย ซึ่งต่างจากตัวละครลามะ ที่พยายามค้นหาความสุขในชีวิต ต้องการที่จะหลุดพ้นไปจากความโกรธ ความโลภและความหลง หรือเปรียบได้ว่าโลกของอินเดียเป็นโลกแห่งความสุข แต่โลกของตะวันตกเป็นโลกแห่งภาระหน้าที่ดังนั้นการนำเสนอเรื่องคิมจึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเผชิญหน้าระหว่างความผูกพันส่วนตัว คือ ความผูกพันกับ มาห์บ อาลี(Mahbub Ali) กับจุดยืนของตนเองคือลามะ ฟิลลิป เมสัน(Philip Mason) วิจารณ์ไว้ว่า เรื่อง *Kim* เป็นเรื่องที่ดีต่อด้านฉากที่สวยงามของอินเดียที่ปรากฏอยู่ในความทรงจำของคิปลิงในตอนที่ว่า

A series of clearly sketched figure moving against brilliant scenes from the India that Kipling remember. (Philip Mason, 1975:180)

คิมมีลักษณะเหมือนเด็กพื้นเมืองคือ ผิวคล้ำ และสามารถที่จะพูดภาษาพื้นเมืองได้อย่างคล่องแคล่ว จากการพูดเก่งของคิมนี้เองทำให้ คิม มีลักษณะที่พิเศษคือ มีความฉลาดกว่า และมีความคล่องแคล่วในการพูดของคิมทำให้ ฟิลลิป เมสัน วิเคราะห์ไว้ว่าคิมสามารถชนะใจได้ด้วยการใช้คำพูด

Kim wins hearts with his tongue. (Philip Mason, 1975 :180)

คิมเป็นเด็กที่มีความฉลาด และมีลักษณะของความเป็นผู้นำอยู่ในตัวส่งผลให้คิมเป็นผู้นำของเด็กพื้นเมืองทั้งหลาย เด็กพื้นเมืองต่างๆขนานนาม คิม ว่าเป็น Friend of all the World หรือ Friend of the Stars คิม ก็ได้พบกับ ลามะ และอาสาที่จะช่วยลามะ ตามหา "A river of Arrow" และทั้ง 2 คนออกเดินทางไปด้วยกันเพื่อท่องเที่ยวตามหา A river of Arrow พร้อมกับกับคิมก็ตามหา Red Bull เพื่อเป็นบอถึงความเป็นตัวตนของคิม ก่อนหน้านั้น คิมมักจะถามตัวเองอยู่เสมอว่า Who is Kim? เป็นการถามเพื่อหาคำตอบว่าความจริงแล้วคิมคือใครในสังคมอินเดียที่อาศัยอยู่จากการเดินทางทำให้ คิมได้พบเรื่องราวต่างๆ มากมายจนทำให้ คิม ได้ค้นพบว่าที่จริงแล้ว Red Bull on Green Field ก็คือ คนตะวันตก ทำให้คิมได้รู้ว่าสังคมที่แท้จริงของ คิมก็คือสังคมตะวันตก ซึ่งก่อนหน้านั้นคิมไม่เคยที่จะคิดว่าตนเป็นคนของสังคมนั้นเลย เป็นการค้นหาตัวตนที่แท้จริงว่าคิม คือ Sahib ทำให้คิมได้รับการอบรม และได้รับการศึกษาจากชาติตะวันตก และมีความภูมิใจการการเป็น Sahib ของตนอย่างมากส่วนลามะ ก็พยายามหาสิ่งที่จะทำให้ตนเองหลุดพ้น ซึ่งตรงกันข้ามกับคิมต้องการหาตัวตนของตัวเอง ภายหลังกิมออกเดินทางตามหาลามะ เพราะคิม ต้องการให้ลามะ เห็นว่าคิมได้เป็น Sahib อย่างเต็มตัวแล้วและค้นพบตัวตนที่แท้จริงแล้ว ในเรื่อง *Kim* ได้สะท้อนภาพชีวิตประวัติของคิมถึงในขณะที่อาศัย

อยู่กับพ่อคิปลิงมีความชื่นชอบในศาสนาพุทธทำให้ตัวละครเอกคิม มีลักษณะ
เหมือนกันกับคิปลิง ที่มีความชื่นชอบและชื่นชมในตัวลามะ

กล่าวได้ว่านวนิยายเรื่อง *Kim Plain Tales from the Hill* และ *The
Jungle Book I, II* มีภาพรวมที่เหมือนกันคือการนำอินเดียมาสร้างเป็นแก่นเรื่อง
และเพิ่มเติมเรื่องราวให้ดูน่าสนใจ โดยแสดงภาพอินเดียออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน